

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Barnabitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Iesuita,
proinde
Theatini
dici viden-
tur, quasi
diuini, aut
contempla-
tores Dei.

124. * AB EMANVELE CALASCIBETTA, *In Vita B. Caietani sui Ordinis Fundatore cap. 6. pag. 19.* In Hispania (inquit) Theatinorum nomine intelliguntur Patres Societatis IESV, quia ita eos communis vox nominat, forte ob opinionem, & virtutem horum Religiosorum, quos plaudit Orbis. Sed hæc vox à Græca deducta videtur, siue Teos, qua Deus signatur: siue Teatis, qua contemplator; proinde dici videntur, quasi diuini, seu contemplatores. Vnde Theatinum dicere, idem est, quod diuinum, aut contemplatorem Dei appellare. Sic ille. *Vnde Theatinorum appellatio vulgaris, Iesuitis cedit in gloriam.*

A B A R N A B I T I S.

Epistola
Barnabita-
rum in obi-
tu B.P.N.
Ignatij.

125. **H**Ac ad literam Epistola Romam Mediolano missa audito Sanctissimi Parentis nostri obitu dolorem suum explicantibus, & in tanto Patre Filios, & Societatem venerantibus. Postquam (inquiunt) nobis renunciatus est hinc in vitam meliorem recessus beatæ memoriæ Venerabilis Patris Ignatij, non mediocri cor nostrum pupugit dolor, tum vestri causa, totiusque sanctæ Congregationis IESV, quæ tali Magistro, ac Parente orbata dolens, mœrensque remansit; tum nostri, quorum etiam Pater erat. Dolendum quidem quod raptus est nobis hoc maxime tempore, quo bonorum virorum tanta caritas est; consolandum vero est, quod ad meliora transierit. Iustus enim viuere Christus est, & mori lucrum: quia & dissolui, & cum Christo esse multo illis melius. Quo fit ut cum Bmo. Petro Kalendas Augusti corporeis solutus vinculis, ad cælestia lætus migrauerit. Hoc tantum metuendum est, ne aliquo nostro peccato ereptus sit mundo, & sicut de sancto Iosia legimus, quia Iudæorum populo graue imminabat exitium, Rex iustus ante sublatus est. Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum: sed neque

Qui instar
Iosia è vi-
uis sublatus
est.
Eccli. 49.
1.

que etiam omnino à nobis recessit. Viuit apud omnes, quocumque se per totum Orbem nomen Christi protendit, dulcis & grata sancti viri memoria, qui tantum de Christiana re-
 publica meritis est. Quo Magistro, ac Duce Christi fides, religio, doctrina adeo propagata est, vt ipsos quoque Antipodes penetrauerit; apud quos multa millia hominum ad fidem conuersa, nouam Ecclesiam primæ illi Apostolicæ æmulam, novos Apostolos, novos Martyres legimus extitisse. Præmisit filios: nunc post multos superatos labores pro Christi nomine sublequutus est Pater, non minus magnis curis excruciat, multa Ecclesiarum sollicitudine confectus, in otio martyr; in quem non tantum domus vestra tam magna tot annos recumbit, sed plurimorum aliæ. Communis erat bonorum omnium Pater. Et quem mœrentem non est solatus dulci alloquio? cui afflicto non affuit benignus consilio? quem indigentem auxilio non iuuuit? non est tutatus? Pes claudo, oculus fuit cæco, pauperibus solamen, & miseris omnibus præsidium. Reddat illi Dominus bonorum operum mercedem. Nos in tanto funere Sacram Deo Hostiam in altari non cessamus offerre, spargant alij Tumulo purpureos flores: hæc Sacerdotum sunt lilia, magisque vernantia, & Deo amabilia, mysteria pro sancta illa anima, licet iam beatæ vitæ gaudia (vt credimus) perfruente. At his saltem illum, quem viuentem nobiscum pio amore coluimus, recedentem ab hoc sæculo nequam, quibus possumus muneribus prosequemur. Dilectionem vestram rogantes, vt has amoris lacrymas, fidei, & obseruantia nostræ testes libenti animo suscipiant, mutuoque nos diligant; memores in suis orationibus paruitatis nostræ. Dominus noster Iesus Christus sit cum omnibus vobis. Amen. Ex Cænobio nostro Mediolani Kalend. Septembris 1556. Ita Par. 1. Histor. Societ. lib. 16.

Magister,
ac Dux fidei.

Noua Ecclesia Apostolicam emulantis fundator.

Martyr in otio.

Communisque omnium Pater.

num. 124.

126. A CHRISTOPHORO GIARDA Viro egregie docto ac pio, eximioque Societatis Panegyrista, libro suo de Ape Religiosa.

Societas,
Sodalitas
beatissima.

M m 2

Beatif-

Doctrina
sublimitatem
cum
sanctitatis
præstantia
connectens.

Illius pro-
gressus ad-
mirabiles.

Non vnus
Religionis,
sed omnium
Societatum
ac temporum
esse
videntur.

Ignatius
laudatus.

Illius filio-
rum Elogia.

Beatissima (*inquit*) Sodalitas ab Ignatio Conditore centum annis nondum elapsis tantum operum & scripsit, & gessit, vt si quis librorum sublimitatem, multitudinem, varietatem, cum rerum gestarum splendore, fructu, magnitudine, conferat, non modo ætatis obstupescat breuitatem, sed tantæ sanctimonix, tanta cum doctrina, vti difficillimam, sic præclarissimam connexionem admiretur. Ita enim late duobus sub Polis eruditionem & pietatem circumtulit, vt qui progressus illius admirabiles non audiunt, sed inspiciunt, non vnus religiosi Ordinis, sed omnium planè Societatum, locorum, temporum, ætatum, virorum, virtutumque in hac vna complexionem agnoscant. Nam breui tot Collegijs, tot Domibus, tot honorum gradibus, tot diuitijs, tot sanctissimis hominibus aucta est, vt ad hanc constituendam, amplificandamque contendisse hominum fauor, & cæli munificentia videantur. Vehementer autem ad hanc assequendam magnitudinem pertinuisse arbitror, primum illum virorum delectum. Vidit enim Ignatius diuina quadam & alta mente præditus, agendarumque rerum peritissimus, quanto augustiorem aditum principio habuisset, tanto augustiores pietatis & eruditionis progressus Societatem relaturam. Quam feliciter illius optatis prouidentia cælestis responderit, hodiernus Societatis splendor, & perfecta filiorum similitudo testatur. Hos enim è summis viris natos arguit probitas Illustris, arguit Doctrina singularis, arguit celsitudo animi incredibilis, arguit peritia rerum omnium admirabilis, vita, oratio, modestia, incessus, vox, gestus, libri, arguunt denique omnia. *Hæc ille apud P. And. Lucam in Vita S. Ignat. lib. 4. cap. 20. Quid huic testimonio in Societatis commendationem dici, nedum fingi potest Illustrius?*